

боргу.

Таблиця 1

Однофакторні моделі залежності середнього рівня кредитного рейтингу країн та незалежних змінних<sup>12</sup>

Загальний державний борг (% від ВВП)	ВВП на душу населення по ПКС (дол. США)							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1	2	3	4	5	6	7	8	9
23	9110	9432	9483	9579	9267	8847	7598	7755
24	8827	9144	9207	9308	9032	8647	<b>7501</b>	7669
25	8564	8876	8950	9055	8811	8460	<b>7408</b>	7587
26	8318	8626	8709	8819	8605	8284	<b>7320</b>	<b>7510</b>
27	8089	8392	8484	8597	8411	8118	<b>7237</b>	<b>7436</b>
28	7873	8172	8273	8389	8228	7961	<b>7157</b>	<b>7365</b>
29	7671	7966	8073	8193	8055	7812	<b>7081</b>	<b>7298</b>
<b>30</b>	<b>7481</b>	7771	7886	8008	7891	7672	<b>7009</b>	<b>7233</b>
<b>31</b>	<b>7301</b>	<b>7588</b>	7708	7833	7736	<b>7538</b>	<b>6939</b>	<b>7171</b>
<b>32</b>	<b>7131</b>	<b>7414</b>	<b>7540</b>	7667	<b>7589</b>	<b>7410</b>	6873	<b>7112</b>
<b>33</b>	<b>6970</b>	<b>7250</b>	<b>7381</b>	<b>7509</b>	<b>7449</b>	<b>7289</b>	6809	<b>7055</b>
<b>34</b>	6817	<b>7093</b>	<b>7229</b>	<b>7360</b>	<b>7316</b>	<b>7173</b>	6747	<b>7000</b>
<b>35</b>	6672	<b>6945</b>	<b>7085</b>	<b>7217</b>	<b>7189</b>	<b>7063</b>	6688	<b>6947</b>
36	6534	6804	<b>6948</b>	<b>7081</b>	<b>7067</b>	<b>6957</b>	6631	6896
37	6403	6669	6817	<b>6952</b>	<b>6951</b>	6855	6576	6846
38	6278	6541	6692	6828	6840	6758	6523	6799
39	6158	6418	6573	6709	6733	6664	6472	6753
40	6043	6301	6458	6596	6631	6574	6422	6708

Сила впливу факторів концептуальної моделі та їх суттєвість, дозволяє спрогнозувати зміну рівня фінансової безпеки сектору державних фінансів, а також визначити ризики і загрози. Даний прогноз можливий для кожного показника окремо з урахуванням його сили впливу і з розрахунку постійного характеру інших показників. У зв'язку зі складністю моделі і використанням великої кількості параметрів абсолютно точно можна визначити лише напрям вектора, а конкретне значення буде залежати від змін всієї системи і кожного конкретного показника.

#### Література

1. Світовий банк. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://databank.worldbank.org/>
2. Міжнародний валютний фонд. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.imf.org/>

Станіслава ШЕВЧЕНКО

Київський фінансово-економічний коледж НУДПСУ

### ВВЕДЕННЯ ПОДАТКУ НА БЕЗДІТНІСТЬ В УКРАЇНІ

В Україні функціонує надзвичайно велика кількість обов'язкових платежів однак може з'явитися ще один новий податок. Точніше, цей податок може повернутися в сучасну Україну з уже давно не існуючого СРСР, це податок на бездітність. Нещодавно до Верховної Ради депутатами був внесений законопроект про запровадження податку на бездітних.

<sup>12</sup> Розраховано автором на основі даних Світового банку [1] та МВФ [2].

Щоб краще оцінити дане питання, слід детальніше поглянути на демографічну ситуацію в Україні. Сьогодні середня зарплата по країні становить близько 2300 гривень. Вона вища офіційного прожиткового мінімуму, який, згідно «Закону України про бюджет на 2012 рік» зростає з 1017 до 1095 гривень протягом року. За таких умов забезпечення гідного життя собі й дитині (не говоримо вже про кількох дітей) просто нерозв'язна задача. І ще не слід забувати про проблеми з житлом, які і при в декілька раз вищому рівні доходу, ніж середня заробітна плата, не вдається вирішити за проміжок часу, який можна порівняти з середньою тривалістю життя.

Методи, якими влада намагається підняти народжуваність, хибні і недієві. Замість того, щоб підвищувати рівень життя, зобов'язувати олігархів модернізувати виробництва, підвищувати рівень заробітних плат, влада впливає на вільний вибір громадян мати або не мати дітей за допомогою податку на бездітність.

Законопроект «Про внесення змін до статті 167 Податкового кодексу України щодо перегляду ставки податку на доходи фізичних осіб» пропонується перегляд систему оподаткування для фізичних осіб. Зокрема, підвищене податкове навантаження до 17% крім доходів, що перевищують 10-разовий розмір мінімальної зарплати, поширюватиметься й на бездітних українців, які досягли 30 років. Законопроект містить виключення для бездітних інвалідів 1-3 груп.

Крім того, що законопроектом пропонується ввести в Україні податок на бездітність, пропонується зміна ставки податку, в залежності від кількості в сім'ї дітей. Так, особи, які виховують одного або двох дітей, платитимуть податок за ставкою 15%. Особи, у яких троє або четверо дітей, платитимуть за ставкою 10%. А для тих українців, у яких п'ять і більше дітей, передбачена ставка податку в розмірі 5%.

Щось подібне існувало ще за часів Радянського Союзу. Так, у листопаді 1941 року запровадили податок на неодружених, самотніх і бездітних громадян. У результаті чого чоловіки віком від 20 до 50 років та заміжні жінки від 20 до 45 років, у яких не було дітей, відрховували до державної скарбниці 6% заробітної плати. Нижча ставка передбачалася для тих, хто отримував менше 91 рубля на місяць. Із заробітку менше 70 карбованців податок не збирався.

Передбачається, що в наш час у такий спосіб не лише збільшаться надходження у держбюджет у вигляді додаткових 800 млн. грн., але й повинна покращитися демографічна ситуація в Україні.

Загалом, вводити такий податок – це порушення прав людини з боку держави. зокрема права на приватність. Не можна карати людину фактично стягненням за те, що вона не скоїла ніякого правопорушення. Така система не виправдала себе за радянських часів. Але залишилися уявлення, що ця ідея може вирішити демографічні проблеми.

Перша спроба запровадити податок на бездітність була ще на початку 2010 у розмірі 10% від офіційної заробітної плати. Подібна ідея податку на бездітність зараз активно обговорюється в Росії, де також планують у такий негуманний спосіб поліпшити демографічну ситуацію і збільшити народжуваність.

Для деяких людей накладення такого податку виявиться образою, тому що вони не можуть мати дітей за станом здоров'я. Інші ніби й готові народити дитину, але у них на це немає фінансової можливості, немає житла. Зміцнювати українську сім'ю та збільшувати народжуваність треба прогнозованою і ефективною соціально-економічною політикою, яка передбачає робочі місця та гідну зарплату для молодих людей, впевненість у завтрашньому дні. повагу влади до молодого покоління, а не введенням податку.

**Юлія ШЕРОКОЛИСТА**

Буковинський державний фінансово-економічний університет, м. Чернівці

## **ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА У КОНТЕКСТІ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ОПОДАТКУВАННЯ**

Світова економічна криза 2008-2009 рр., хитка економічна рівновага посткризового відновлення, загроза втягнення світової економіки у другу хвилю кризи диктують нові вимоги до податкової політики. В багатьох країнах світу вона розглядається як інструмент розв'язання